

30 gadi Ausekļa un strauju pārmaiņu zīmē

Iki gadi kāds kaut ko svin – savu, ģimenes, darbavietas jubileju. Šobrīd gan citādāk, klusāk vai arī pārliekot uz vēlāku, tā teikt, labāku laiku. Gluži nevielus pērnā gada nogalē uzgāju, ka apaļa gadskārtā (30 – !) ir mūsu laikraksta nosaukumam – 1991. gada pirmais numurs iznāca ar *Ausekļa* vārdu. Kādi šķēpi lauzti, kamēr līdz tam nonākts, kas stāvējis kūmās šīm pārmaiņām, kādā no turpmākajiem laikraksta numuriem apsolījusi pastāstīt toreizēja izdevuma redaktore Vilhelmine Briede.

Savas atmiņas par to ir arī Irisai Dainai, kura, lai arī ne ikdiņā, tomēr jo bieži vēl šobrīd pieleik savu roku laikraksta tapšanā. Bet vēl no tiem laikiem (ak, dieviņ, cik tāliem...), kad izdevuma galvinā *Progresu* nomainīja *Ausekļis*, strādājam divas – Laila Paegle un es. Toreiz redakcijā mēs bijām tikko apsildījušas degunus. Tātad *Ausekļa* laiks pilnībā ir arī mūsējais!

Gatavojot 1990. gada pēdējo numuru, toreizējie darbinieki atvadījās no *Progresu*, gan stāstot atgadījumus no savas žurnālista dzīves, gan izteica vēlējumus jaundzimušajam. Šīs vēlējās, lai laikraksts kļūtu staltāks, gudrāks un mērķtiecīgāks. Lai tas augtu līdzi jaunajam nosaukumam. Vai tā ir noticis? Grūti izvērtēt tik prāvu laika nogriezni. Bet gribētos ticēt, ka jā. Jo esam strādājuši no sirds, bijuši atvērti jaunajam, jo pašiem interesantāk, turklāt citādāk šajā straujajā laikmetā nemaz nevar. Ir piedzīvoti daudzi izaicinājumi. Malā noliktas pildspalvas un bez diktofona un datora ikdienu vairs nav iedomājama. Interneta sāncensība avīžniekiem reizē ir gan zaudējums, gan ieguvums.

Tomēr daudziem joprojām nekas nespēj aizstāt tikko iespiesta laikraksta smaržu, kad tas tiek izņemts no pastkastītes. Par to liecina nupat noslēdzies kārtējā gada preses izdevumu abonēšanas maratons. Šī lasītāju uzticēšanās mums (arī tas, ka atverat savas mājas durvis un sirdis, uzticat savas problēmas un gaidāt palīdzību to risināšanā) liecina, ka *Ausekļis* ir uz pareizā ceļa. Cela pie jums!

Regīna Tamane

Gājējiem slēgta viena tilta pār Salacu puse

Salacgrīvā tilta pār Salacu ietve labajā pusē (virzienā no Rīgas) līdz pavasarim gājējiem un velosipēdistiem būs slēgta. Pārvaldība aicina iedzīvotājus šķērsot upi pa tilta kreiso pusī. Ierobežojumu iemesls ir nepieciešamība veikt lietusūdens kanalizācijas izbūvi un uzstādīt smilšu-naftas produktu uztvērējus tranzītielas pārbūves projekta. Tāpat iedzīvotājiem būs aizšķērsota noēja no Vidzemes uz Krasta ielu blakus tiltam. Autotransporta kustība pār Salacu jau ierasti tiks organizēta pa vienu brauktuvēs pusī. Tuvākā laikā papildu satiksmes ierobežojumi varētu skart Pērnavas ielas posmu (iepretim kapsētai).

Rūpējas par pārtikas atkritumu mazināšanu

Ausekļa mājaslapā jautājām, kā mazināt pārtikas atkritumus savā ikdienā. 30% aptaujāto plāno pārtikas pirkumus un maltītes, bet tikpat daudzi ēdienu pārpālikumus atdod mājdzīvniekiem vai liek kompostā. 19% respondentu par pašu radītajiem pārtikas atkritumiem nesatraucas, bet 15% aptaujas dalībnieku ikdienā tādi nemaz nerodas. Savukārt 3% censās šādus atkritumus mazināt, pareizi uzglabājot ēdienu, bet tikpat daudzi nemaz nezina, kā to darīt.

Ciemos pie Paparžkalnu liellopiem, Vērša gadu sagaidot

2020. gadu aizvadījām Žurkas zīmē. Redzot, kāds tas izvērtās, neizpalika arī joki par to, ka žurka parādījusi savu dabu visā tās krāšņumā – sež alā, baidās no cilvēkiem un izplata infekcijas. Nu pienākusi kārtā Vērša gadam, un par to dzirdēts sakām – vērsis mūs izvilkts. Ne bez pamata, jo ir valstis, kurās šos specīgos dzīvniekus, kas patiesībā ir kastrēti bulli, izmanto pajūgu vilkšanai vai liek arklā, lai apstrādātu zemi. Arī lasot ķīniešu horoskopu, Vērša raksturojums šķiet daudzsoļošs: izturīgs, pacietīgs, īstens darbarūkis, kurš spēj bezbailīgi tikt galā ar visām problēmām un izaicinājumiem. Tātad cerība ir!

Izzināt, kādi ir šie pamatīgie dzīvnieki, devāmies uz Skultes pagasta *Paparžkalniem*, kur viena no saimniecības nozarēm nu jau gadus 15 ir gaļas liellopu audzēšana. Saimniece Ilona Lece stāsta, ka šie dzīvnieki ir īsti rutīnas mīlotāji, – galvenais, lai var kārtīgi paēst, turklāt lai ēdiens nav tālu jāmeklē. – *Vasarās viņiem svarīgi, lai zāli var ēst ar pilnu muti, ne skrubināt. Tāpēc skatāmies – ja lopi sāk sirot, ir skaidrs, ka jāmaina aploki. Tad viņi ir mierīgi, tikai ēd un guļ.* Tātad nepieciešamas diezgan lielas ganību platības. Ziemai jāsagatavo pietiekami daudz siena un skābbarības, ar to ikdiņā arī pietiek, jo graudus vai citu papildu barību energijai liellopiem jādod tikai tad, ja ārā valda liels aukstums.

Paparžkalnu ganāmpulkā šobrīd ir aptuveni 80 liellopu, ar govīm un teļiem kopā mīt arī Šarolē šķirnes bullis Herro. Līdz ar to ganāmpulkus kļūst arvien gaišāks, jo teliņi pārsvarā dzīmst šai šķirnei raksturīgajā krēmbaltajā krāsā. Saimniece stāsta, ka Herro pēc rakstura ir nosvērts, mierīgs. Tādam tam arī jābūt, jo pieaugaša dzīvnieka svars pārsnedz tonnu, tāpēc agresīva buļļa turēšana var būt riskanta gan visam ganāmpulkam, gan saimniekiem. – *Ar liellopiem regulāri jākomunicē, viņus nevar vienkārši savā vaļā palaist aplokā. Tāpēc ejam pie tiem, runājamies, lai pierod, pie cilvēka klātbūtnes. Pret viņiem jāizturas tikai labi, viss jāsaranā.* Tāpat jau nav viegli, ja vajag dzīvniekus noķert pārvietošanai. Ilona atceras, ka sākot tuvēt liellopus, rudeņos tos pārvietojuši no lauka uz kūti, un tas ir bijis īsts izaicinājums. Septiņu mēnešu vecumā teļš jau sver ap 400 kilogramiem, tāda noķeršana un pārvešana bijis diezgan riskants pasākums. Turklāt pavasarī šis ceļš bija jāmēro atkal pretējā virzienā, un tad dzīvnieku masa bija vēl lielāka. – *Šādā brīdī lopi ir pilnīgi neparedzami, atceros tos laikus ar šausmām.* Nu tādas darba metodes saimniecībā vairs nepielieto, iegādāti pārvietojami paneli, lai lopus varētu pārdzīt.

Kopumā gan liellopi ir mierīgi dzīvnieki, arī savā starpā sadzīvo labi. Tiesa, ganāmpulkā valda sava hierarhija. Esot govis, kas vienmēr izvirzīsies vadībā, ci-

Paparžkalnu liellopu ganāmpulkā barvedis Herro, saimnieces Ilonas Lece pielabināts, mēlojas ar kombinēto barību

tas to arī pieņem. Un, protams, galvenais barvedis vienmēr ir bullis. – *Vīņš ir kā tāds turku sultāns ar daudzām sievām. Ja govis ēdīs un bullis būs izdomājis, ka arī viņam tur vajag tikt, vienmēr tiks palaists bez kādām ierunām. Bulli ganāmpulks respektē.* Tāpat visi kā viens sacels troksni, ja kas būs atgadījies. Ilona atceras, ka pirms dažiem gadiem nakts vidū dzirdējuši lopu radītu pamatīgu troksni. Aplokā bija ieķļuvis, visticamāk, vilks. – *Trolipš bija šausmīgs! Lopi bija satrakojušies, noskrējušies slapji, vēl ilgi nedabūjām viņus mierā. Nezinām, kas uzbruka, bet teļš bija saplēsts.* Mammas arī sargā savus bērnus, tāpēc, teliņam piedzimstot, jāpaspēj jau otrajā dienā ausis iespiest numurus. Vēlāk to izdarīt ir ļoti grūti, jo, mazullim sākot protestēt, govs satraucas un var skriet virsū iedomātajam pāridarītajam.

Ziemās viss saimniecības liellopu ganāmpulkus dzīvo pie mājas, aplokā, kam blakus ir kūts. Tā uzcelta pirms dažiem gadiem, kad sapratuši, ka nepieciešama sausa vieta, kur lopiem gulēt. Arā pakaiši ātri vien kļuvuši mitri. Ar brīdi, kad kūts celtniecība bijusi pabeigta, Ilonai saistās arī aizkustinošas atmiņas, jo govis no lauka pašas atnākušas uz savu jauno māju. – *Tas bija ļoti agrs Ziemassvētku rīts. Es skatos pa logu un redzu – nāk manas dāmas pa ceļu lēnā zosu gājienā. Saucu vīram, ko lai dara, jo lopi nāk, bet kūtī vēl pat pakaiši nav salikti.* Taču tā viņas pašas atnāca mājās, kā zinādamas, izkaišās grīdu pēc tam.

Paparžkalnos atzīst, ka gaļas lopkopība ir izdevīga, jo stabilu realizācijas tirgu nodrošina pirms 10 gadiem izveidotais *Liellopu izsoļu nams* Neretas novadā. Šobrīd

gan pandēmijas ietekme jūtama arī tur, jo krities pieprasījums un cenas. Izsoļu nama klienti, kas nāk no dažādām pasaules valstīm, bija iecienījuši pirkumu aplūkot klātienē. Pagaidām celošanas ierobežojumu dēļ tas lielākoties iespējams vien ar datora starpniecību, taču ne visus tas apmierina. Tomēr jācer, ka tās ir vien pārejošas grūtības, jo līdz šim iespēja pārdot liellopus par atbilstoši augstu cenu ir bijis labs atspāds saimniecības attīstībai. – *Esmu dzirdējusi arī kritisku viedokli par izsoļu namu, kas it kā maz maksā. Tomēr nepiekritu! Jābūt kvalitātei, tad būs arī laba cena. Bijām ar dēlu Kristapu reiz uz vienu izsoli aizbraukusi, redzējām atvestus arī ļoti švakus lopus, ar kuriem tiešām neko nevar nopelnīt. Ja saimnieks dzīvniekos nav ieguldījis, tad nevar cerēt uz peļņu.*

Jautāta, vai arī pašu ģimenē iecienījuši liellopa gaļu, Ilona saka: – *Jā.* Saimniecībā audzētais nonāk arī uz galda. Gaļa tiek pārstrādāta desās, konzervos. Vīrs Normunds iegādājies nepieciešamo konservēšanas aprīkojumu, eksperimentējis ar receptēm, kamēr atrastas labākās. Par steiku cepšanas ekspertiem gan vēl neesot kļuvuši.

Sarunu noslēdzot sāku lūkot, kā Herro vislabāk iemūžināt fotografijā. Taču pārliecinos, ka uz saucieniem un aicinājumiem bullis nereagē, iejūk savā kuplājā sievu saimē un neliekas par mums nezinis, varam skraidīt aplokam apkārt, cik gribam. Galu galā saimniece izlemj pielabināt dzīvnieku ar ikdienā neierastu gardumu – kombinēto barību. Tad daži kadri izdodas.

Aigas VENDELINAS-ĒKES teksts un foto

Izmaiņas Latvijas Vēstneša darbībā – nozīmīgs ieguvums

Kopš 1. janvāra komersantiem un iežīvotajiem nav jāmaksā par oficiālo pazīnojumu publicēšanu oficiālajā izdevumā *Latvijas Vēstnesis*. Vēl nozīmīgas izmaiņas – vienuviet būs pieejami visi pašvaldību saistošie noteikumi, turklāt sistematizētā veidā. To nosaka 24. novembrī Saeimā pieņemtie Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma grozījumi, ko rosināja Tieslietu ministrija.

Saeima pieņemusi vēsturisku lēmumu

piešķirt stabili finansējumu šīs valstiski svarīgas funkcijas īstenošanai, turklāt nepalielinot kopējos valsts budžeta izdevumus. Tieslietu ministrija saka paldies saviem sadarbības partneriem – Vides aizsardzības un reģionālās attīstības un Finanšu ministrijai, kā arī Latvijas Pašvaldību savienībai par atbalstu un sadarbību šo grozījumu virzībā.

Galvenie ieguvumi, ko paredz pieņemtie grozījumi Oficiālo publikāciju un tie-

siskās informācijas likumā: no 2021. gada 1. janvāra visiem informācijas iesniedzējiem, tai skaitā komersantiem un iežīvotajiem, nebūs jāmaksā par publikācijām oficiālajā izdevumā *Latvijas Vēstnesis*, savukārt no 2022. gada 1. janvāra *Vēstnesi* izsludinās visu pašvaldību saistošos noteikumus, kas būs brīvi un bez maksas pieejami interneta vietnē *vestnesis.lv*.

Andris VITENBURGS, tieslietu ministra preses sekretārs